

něvadž při prozatímním opatření jde o prozatímní stav a navrhovatelka v podání uvádí, že není jejím úmyslem podati proti rekurentu žalobu o rozvod neb o rozluku manželství (§ 391 ex. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud vyhověl odpůrcovu rekursu z dvojího důvodu: předně, že tuzemský soud nemůže rozhodovati o manželském právu cizinců a proto že je odůvodněna námitka nepřislušnosti dovolaného soudu, za druhé že navrhovatelka v podání ze dne 5. listopadu 1931 uvádí, že se k vůli dítěti nezamýšlí domáhati proti odpůrci rozvodu nebo rozluku, jelikož pořád ještě doufá, že se důkladně polepší. K onomu důvodu nelze přisvědčiti, neboť rozhodnutím o nároku na prozatímní opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. nebude rozhodnuto o manželském právu stran a pro otázku příslušnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá význam, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, vyjímajíc, že by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán, což tu nedopadá. Není tudíž pochybnosti o tom, že dovolaný soud je příslušný k rozhodnutí o návrhu. Druhý zamítací důvod jest však správně odůvodněn. Navrhovatelka sice uvedla v původním návrhu, že žádá o povolení prozatímního opatření do právoplatného rozhodnutí sporu o rozluku, který bude zahájen, jinak na dobu jednoho roku, ale v podání učinila ono vyjádření. Z toho je patrné, že nepomýšlí zahájití spor, ve kterém by rozsudek trvale upravil vzájemné poměry stran, nýbrž vykonati nátlak na odpůrce prozatímním opatřením, by se »důkladně polepšil«. Protože prozatímní opatření má sloužiti k tomu, by právo strany bylo zajištěno před zahájením rozepře nebo za ní, nebo za exekučního řízení (§ 378 ex. ř.), není odůvodněn návrh, který tohoto účelu nemá a podle jasného vyjádření navrhovatelky míti nemůže. Navrhované opatření nemůže býti povoleno jako prozatímní opatření.

Čís. 11947.

Pozůstalostní dluh, jenž byl přihlášenými dědici uznán, patří mezi dluhy, jež byly převzaty při odevzdání pozůstalosti iure crediti. Lhostejno, že usnesení o odevzdání pozůstalosti neobsahuje výpočet pohledávek, k jichž zapravení byla pozůstalost na místě zaplacení odevzdána. Usnesením tím jest prokázán (§ 9 ex. ř.) přechod dluhu na přejímatele pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, R II 375/32.)

Československý stát vedl k vydobytí daní, dlužných zůstavitelkou Kateřinou A-ovou, exekuci proti jejímu synovi Janu A-ovi a opíral exekuční návrh o výkaz nedoplatků daní, vydaný proti Kateřině A-ové, jako exekuční titul, a o usnesení okresního soudu v O. ze dne 22. února 1930, jímž se pozůstalostní jmění po Kateřině A-ové přenechává jure crediti zůstavitelčinu synu Janu A-ovi, proti tomu, že převezme všechny pozůstalostní dluhy. Soud první stolice zamítl exekuční návrh pod-

statně z toho důvodu, že usnesení pozůstalostního soudu není exekučním titulem podle §§ 1, 7 ex. ř. a nemohou proto býti daně přímo proti dědici vymáhány. Re k u r s n í s o u d exekuci povolil. D ů v o d y: Jde tu o případ singulární sukcese na dlužníkově straně po rozumu § 9 ex. ř. Exekučním titulem jest výkaz nedoplateků proti zůstavitelce, usnesení, jímž pozůstalost jest odevzdána jure crediti exekutu, jest listinou, zajiště veřejnou, již jest dokázán přechod závazku zesnulého dlužníka na dědice. Předpoklady § 9 ex. ř. jsou tedy řádně splněny a nebylo důvodu, by exekuční návrh na základě těchto listinných dokladů byl zamítnut (srovnej Neumann Kom. ex. ř. str. 63, Neumann-Lichtblau str. 75, 76).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Okresní soud v O. zjistil v usnesení ze dne 16. dubna 1932, že berní úřad přihlásil k pozůstalosti po Kateřině A-ové daňový nedoplatek 5585 Kč, který byl přihlášenými dědici uznán. Tomuto zjištění stěžovatel neodporuje. Podle usnesení okresního soudu v O. ze dne 22. února 1930, převzal stěžovatel pozůstalostní jmění a všechny pozůstalostní dluhy ve výši 8137 Kč. Třebaže toto usnesení neodpovídá předpisu § 73 nesp. říz., neobsahujíc výpočet pohledávek, k jichž zapravení byla pozůstalost na místě zaplacení odevzdána, není přece pochybnosti o tom, že daňový nedoplatek byl k pozůstalosti přihlášen a uznán, že mezi dluhy, jež stěžovatel převzal, patřil i on. Usnesením o odevzdání pozůstalosti na místě zaplacení je dokázáno, že na stěžovatele přešla povinnost z výkazu o nedoplatecích daní, které dlužila Kateřina A-ová. Byly tu tedy všechny podmínky pro povolení exekuce proti němu podle §§ 7 a 9 ex. ř. Svolení finančního eráru k převodu dluhu z Kateřiny A-ové na stěžovatele bylo obsaženo v tom, že berní úřad onu pohledávku dobýval na stěžovateli.

Čís. 11948.

Splnil-li rukojmí svůj rukojemský závazek nebo zanikl-li závazek ten jiným způsobem, jest rukojmí oprávněn domáhati se na věřiteli, by mu vydal záruční listinu.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, Rv II 442/31.)

Žalující záložna se zaručila žalované firmě za Josefa K-a a vydala žalované záruční listinu ze dne 18. července 1928. Zaplativši žalované zaručený peníz domáhala se žalobkyně na žalované, by bylo uznáno právem, že se záruční listina ze dne 18. července 1928 stala proti žalobkyni neplatnou a právně bezúčinnou a že se za takovou také prohlašuje, že žalovaná jest povinna to uznati a podle toho se zaříditi a že žalovaná jest povinna »vrátiti záruční listinu žalobkyni jako proti žalobkyni neplatnou a právně bezúčinnou na útraty žalobkyně«. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl a uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Pokud jde o žalobní nárok na plnění, totiž o dodání záruční